

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/65/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124226140
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124226140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Renáty Krajčiovej, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s. r. o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného obchodnou spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 331,20 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 49C/31/2024-79 zo dňa 6. júna 2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 49C/31/2024-79 zo dňa 6. júna 2024 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 331,20 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 331,20 eur od 27.11.2023 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a zároveň priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Na odôvodnenie rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou sa žalobca vyššie uvedeného plnenia domáhal na tom skutkovom základe, že dňa 15.10.2023 došlo v A. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného B. C.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1337/2023 zo dňa 17.10.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 17.10.2023 do 31.10.2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 14222023 splatnú dňa 15.11.2023 na sumu 705,- eur s DPH za 15 dní, t. j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov

na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31.10.2023 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 705,- eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 13.11.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 373,80 eur. Žalovaný podľa žalobcu postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 25.11.2023 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 10.11.2023 (podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia). Poškodený sa v danom prípade ocitol v situácii, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom

pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku.

3. Žalovaný sa v spore bránil tým, že rozporoval oprávnenosť doby prenájmu náhradného motorového vozidla. Ako obvyklý a účelný nájom náhradného vozidla uznal nájom v trvaní 9 dní, v ktorej dobe mal byť zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného. Výška náhrady škody zároveň nemá byť daná zaplatenou čiastkou za prenájom náhradného vozidla v akejkolvek výške, ale len čiastkou zodpovedajúcou účelným a nevyhnutným nákladom, pričom dôkazné bremeno toho, že je potrebné priznať nárok

na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla viazne

na žalobcu. Žalovaný vypočítal primerané nájomné podľa cenníkov autopožičovní, ktoré ponúkajú prenájom náhradných vozidiel v rovnakej kategórii, do akej spadá aj motorové vozidlo poškodeného a následne poskytol poistné plnenie. Cena denného prenájmu vozidla bola priznaná vo výške 29,- eur / deň bez DPH, čo je primeraná cena nájmu pre danú kategóriu v danom regióne. Pokiaľ ide o výšku ceny nájmu, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Žalobcom uplatnenú cenu nájmu náhradného vozidla považoval žalovaný za neprimeranú, vybočujúcu z cenového pásma porovnateľných vozidiel. Žalovaný poukazoval na cenníky porovnateľných motorových vozidiel v danom regióne (A.),

z ktorých vyplýva cena denného nájmu motorového vozidla cca 30,- eur. Mal za to,

že uvedené potvrdzuje správnosť objektívneho jeho výpočtu primeranej ceny prenájmu náhradného motorového vozidla. Napriek skutočnosti, že náhradné motorové vozidlo bolo porovnateľnej triedy, jeho cena nájmu už obvyklá nebola. Žalobca z pozície prenajímateľa určuje cenu denného nájmu pre poškodeného, teda sám žalobca stanovuje takúto neprimerane vysokú cenu denného nájmu. Obvyklá cena prenájmu náhradného vozidla nemá byť akákoľvek suma, ktorú prenajímateľ uvedie vo faktúre za prenájom náhradného motorového vozidla, ale len suma, ktorá nevybočuje z cenového pásma najnižších až po najvyššie ceny. Poškodené vozidlo bolo podľa žalovaného v oprave neprimerane dlhú dobu. Podľa faktúry č. FS23 105237 bola časová náročnosť opravy 15,6 hod., pričom tento údaj sa zhoduje s kalkuláciou nákladov na opravu vytvorenou žalovaným v systéme AUDATEX. Celková časová náročnosť opravy nepresiahla ani dva pracovné dni, čo bolo vo výraznom kontraste k dobe 15 dní, ktorú poškodené vozidlo malo byť v servise za účelom opravy. Žalobca ako podnikateľ nekonal s odbornou starostlivosťou, keď si prenajímal náhradné vozidlo aj po dobu, kedy sa nevykonávali opravy na jeho poškodenom vozidle. Žalovaný sa domnieval (s ohľadom na počet obdobných sporov), že na strane žalobcu ide o konanie nepoctivé

a v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorá sa špecializuje na pomoc vodičom po dopravnej nehode a v spolupráci s autoservismi poskytujú poškodeným služby spojené s riešením škodovej udalosti a prenájom náhradných vozidiel. Náklady týchto služieb následne žalobca vymáha priamo od poisťovní a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom. Z informácií na webovom sídle žalobcu vyplýva, že si poškodený požičiaval od žalobcu vozidlo v domnienke, že za neho nebude musieť platiť nájomné. Vzniká situácia, kedy sa poškodený o dlžku a náklady nájmu náhradného vozidla nestará, pričom žalobca ako postupník pohľadávky následne vymáha priamo od poisťovne. Žalovaný považoval za sporné, či by poškodený toleroval výšku denného nájmu v prípade, keby bol nútený náklady nájmu náhradného vozidla znášať sám a za dôležité skúmať, či bolo účelné a zároveň nutné mať počas opráv v nájme náhradné vozidlo, pričom náklady nájmu a opráv v konečnom dôsledku má uhradiť žalovaný z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Žalovaný navrhoval výsluch poškodeného na preukázanie podstatných skutočností ohľadne konkrétnych okolností nájmu náhradného vozidla, účelnosti a nutnosti.

4. Súd prvej inštancie považoval za medzi stranami sporu nesporné, že dňa 15.10.2023 došlo v A. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle poškodeného zn. SEAT LEON ST 5F. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Zároveň na podklade vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nasledujúcim skutkovým zisteniam. Dňa 17.10.2023 uzavrel žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca zmluvu o nájme č. 1337/2023, ktorej predmetom bol nájom osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia Combi MT, a to na dobu od 17.10.2023 do 31.10.2023. Ďalej bolo v zmluve dojednané denné nájomné vo výške 50,- eur, zmluvné nájomné vo výške 45,- eur a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- eur. Podľa protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 1337/2023 žalobcu bolo osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia Combi MT žalobcom odovzdané a poškodeným prevzaté dňa 17.10.2023 a poškodeným odovzdané a žalobcom prevzaté dňa 31.10.2023. Dňa 31.10.2023 vystavil žalobca faktúru č. 14222023, ktorou so splatnosťou dňa 15.11.2023 fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme za obdobie od 17.10.2023 do 31.10.2023 sumu 675,- eur (15 x 45,- eur) a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur vrátane DPH; teda spolu na úhradu sumu 705,- eur vrátane DPH. V potvrdení o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 31.10.2023 autoservis Todos Žilina s.r.o. potvrdil, že poškodené motorové vozidlo poškodeného bolo prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 17.10.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného bolo opravené motorové vozidlo poškodeného bezodkladne odovzdané držiteľovi, a to dňa 31.10.2023. Dňa 31.10.2023 uzavreli žalobca ako postupník a poškodený ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky, v ktorej poškodený deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ako poisťovní, ktorá rieši škodu spôsobenú vozidlom v čase nehody povinne zmluvne poisteným u žalovaného, vo výške 705,- eur s DPH z titulu jeho nároku voči žalovanému podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 15.10.2023 na vozidle poškodeného. Poškodený zmluvou ďalej postupoval žalobcovi svoju pohľadávku a žalobca sa zaviazal uhradiť poškodenému za postúpenie pohľadávky odplatu 705,- eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 14222023 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradného motorového vozidla. Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude postupovanú pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Dňa 31.10.2023 poškodený podpísal čestné prehlásenie, v ktorom uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo zn. Škoda Fabia Combi MT po dobu od 17.10.2023

do 31.10.2023 z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9572021780 zo dňa 15.10.2023 servisované v autoservise. Zároveň poškodený prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia jeho podnikateľskej činnosti. Listom zo dňa 31.10.2023 adresovaným žalovanému poškodený oznamoval žalovanému, že dňa 31.10.2023 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9572021780 zo dňa 15.10.2023 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 705,- eur s DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, čím jeho pohľadávka prešla na žalobcu a týmto listom tak zároveň žalovaného požiadal o jej plnenie na ďalej špecifikovaný bankový účet. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení zo dňa 16.01.2023 adresovanom žalobcovi

oznamoval žalobcovi, že poisťnú udalosť, ku ktorej došlo k poškodeniu majetku vybavil a skutočnú škodu vo výške 373,80 poukazuje na účet prenajímateľa - žalobcu.

5. Citujúc ust. § 427 ods. 1 a 2, § 428, § 442 ods. 1 a 3, § 443, § 517 ods. 1 a 2 a 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ust. § 1 ods. 1, § 2 písm. d), f)

a g), § 4 ods. 1 a 2 písm. b), ods. 4, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. a ust.

§ 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, súd prvej inštancie ďalej uviedol, že na základe zistených skutočností za aplikácie citovaných zákonných ustanovení posúdil žalobcom uplatňovaný nárok ako dôvodný. Poškodený ako právny predchodca žalobcu mal zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzatvorenej medzi vinníkom poisťnej udalosti a žalovaným právo, aby žalovaný

za neho nahradil preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok (rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017). Postúpenie pohľadávky poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla na žalobcu, a to na základe zmluvy

o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným, považoval súd prvej inštancie za platný právny úkon, v dôsledku ktorého bola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatňovanie si časti postúpenej pohľadávky. Skutočnosť, že poškodený priamo neplnil svoj záväzok z nájomného žalobcovi, ale tento uhradil jeho započítaním oproti pohľadávke žalobcu voči poškodenému z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky, podľa názoru súdu prvej inštancie nemalo dopad na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody, a to s poukazom na skutočnosť, že započítanie je jedným zo spôsobov zániku záväzku. Pohľadávku poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla posúdil teda ako existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla poškodenému, ktorý si počas opravy poškodeného vozidla prenajal náhradné vozidlo, v dôsledku fakturácie prenájmu náhradného vozidla zo strany žalobcu. Podľa súdu prvej inštancie relevantným pre posúdenie nároku bolo, že poškodenému v dôsledku dopravnej nehody dňa 15.10.2023 vznikla na jeho motorovom vozidle škoda. Vzhľadom na potrebu poškodeného počas trvania opravy poškodeného vozidla využívať náhradné motorové vozidlo, neuznal krátenie počtu dní,

za ktoré sa malo vyplatiť nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla zo strany žalovaného, keďže nájomná zmluva bola uzatvorená na obdobie od 17.10.2023 do 31.10.2023 (t. j. 15 dní nájmu). Faktúra za opravu poškodeného vozidla bola vystavená dňa 31.10.2023, poškodený si pritom motorové vozidlo prevzal v deň vystavenia predmetnej faktúry zo strany autoservisu, a to dňa 31.10.2023. Medzi stranami sporu zároveň nebola spornou doba trvania opravy. Nebolo v spore preukázané, že poškodené vozidlo sa nachádzalo v autoservise aj

po jeho oprave v dôsledku toho, že autoservis mal čakať na krycí list. Nebol potom relevantný dôvod na to, aby krátil počet dní, po ktoré sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy. Skutočnosť, že v dôsledku opravy poškodeného motorového vozidla nemal poškodený možnosť toto vozidlo využívať a že po dobu jeho opravy nemal k dispozícii iné motorové vozidlo, a preto bol prenájom náhradného motorového vozidla účelný a primeraný, mal súd prvej inštancie preukázanú obsahom čestného prehlásenia, kde poškodený uviedol tieto skutočnosti. Súd prvej inštancie nemal akýkoľvek dôvod skutočnosti uvedené poškodeným spochybňovať. Za situácie, kedy je zrejmé, že poškodenému na jeho motorovom vozidle, ktoré používal, vznikla v dôsledku zavinenia poisťným žalovaného škoda a z toho dôvodu bolo jeho vozidlo umiestnené

do autoservisu za účelom jeho opravy, bol dôvodný nárok poškodeného na použitie náhradného motorového vozidla.

6. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že podľa jeho výpočtov by opravu poškodeného vozidla bolo možné vykonať v kratšom časovom rámci, súd prvej inštancie uviedol, že poškodeného nemožno zaťažovať tak, aby bol nútený vyhľadávať taký autoservis, ktorý by mu opravu vozidla vykonal v čo najkratšom čase. To by neprimerane zaťažovalo poškodeného napriek tomu,

že v dôsledku zavinenia niekoho iného (t. j. poisťného u žalovaného) mu bola spôsobená škoda na jeho motorovom vozidle. Poškodený by ani takýmto priebežným zisťovaním nebol schopný ovplyvniť celkovú dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla, ktorá závisí

od rôznych faktorov líšiacich sa v každom jednotlivom prípade (napr. počet objednávok v servise, doba dodania náhradných dielov, personálne obsadenie, atď.). Nebolo teda možné uznať krátenie počtu

dní nájmu náhradného motorového vozidla zo strany poškodeného vychádzajúc z internej kalkulácie žalovaného. Každá jednotlivá oprava má svoje vlastné špecifiká a bez skúmania jednotlivých presných okolností opravy v posudzovanom prípade, bez zohľadnenia všetkých faktorov a súvislostí opravy, nemožno použiť mechanické a jednostranné výpočty pre určenie „adekvátnej“ doby opravy motorového vozidla. V súvislosti s uvedeným poukázal súd prvej inštancie aj na vyjadrenie autoservisu Todos Žilina s.r.o., podľa ktorého oprava poškodeného vozidla nebola nijako zo strany autoservisu umelo predĺžovaná a oprava prebehla v štandardnom režime s ohľadom na vyťaženosť a kapacitu autoservisu, pričom servis považoval opravu za štandardnú a primeranú. Poškodené motorové vozidlo bolo po ukončení opravy a doručení krycieho listu bezodkladne odovzdané jeho držiteľovi (poškodenému).

7. Pokiaľ žalovaný krátil dennú sadzbu nájomného z nájomného stanoveného vo výške 45,- eur s DPH za deň na sumu 29,- eur bez DPH za deň, sa súd prvej inštancie nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že denná sadzba nájmu sa vymykala zo sadzieb nájmov

za porovnateľné vozidlá ako poškodené motorové vozidlo. Z cenníkov predkladaných

zo strany oboch strán sporu vyplynulo, že ceny nájmov za motorové vozidlo zn. Škoda Fabia Combi sa pohybujú od 36,- eur bez DPH za deň do 43,- eur bez DPH za deň, pričom ďalej sú ceny prenájmov upravované a znižované podľa počtu dní nájmu. Preto súd prvej inštancie dojednané nájmné za náhradné motorové vozidlo vo výške 37,50 eur bez DPH nepovažoval za nadpriemerné za nájom obdobného motorového vozidla ako bolo poškodené motorové vozidlo. Súd prvej inštancie tak neuznal krátenie poistného plnenia zo strany žalovaného z dôvodu zníženia denného nájomného. Cenu nájmu náhradného vozidla považoval za cenu v danom mieste a čase primeranú. Zároveň dodal, že od poškodeného nemožno vyžadovať, aby po škodovej udalosti hľadal najlacnejšiu požičovňu vozidiel a podrobne skúmal podmienky nájmu.

8. Nevykonanie navrhovaného dôkazu výsluchom poškodeného (ako svedka) súd prvej inštancie zdôvodnil tým, že v súdnom spise sa nachádzalo dostatok listinných dôkazov, na základe ktorých mohol vec rozhodnúť bez vykonávania ďalšieho dokazovania, ktoré malo preukazovať rovnaké skutočnosti, ktoré boli preukázané listinnými dôkazmi, ktorých obsah žalovaný navyše nespochybňoval. Jednalo sa napr. o čestné vyhlásenie poškodeného, v ktorom uviedol, že po dobu opravy svojho motorového vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo, pričom súd prvej inštancie nemal dôvod spochybňovať vyhlásenie poškodeného a nevidel dôvod predvolávať ho ako svedka a klásť mu otázku, na ktorú odpoveď už bola obsahom jeho čestného prehlásenia. Ostatné skutočnosti, ktoré mali byť výsluchom poškodeného skúmané, by nemali dopad na rozhodnutie vo veci, keďže žalovaný nerobil sporným, že škoda na poškodenom motorovom vozidle, spôsobená pri dopravnej nehode dňa 15.10.2023 bola dôvodom pre umiestnenie motorového vozidla do autoservisu. Prípadná skutočnosť, či poškodenie motorového vozidla umožňovalo poškodenému jazdiť na takom motorovom vozidle, neznamená zánik nároku na náhradu škody v podobe zaplateného nájomného za obdobie prenájmu náhradného vozidla za čas umiestnenia motorového vozidla do autoservisu, ktorý mal poškodenie vozidla opraviť. Otázky, ktoré žiadal žalovaný klásť poškodenému (t. j. otázky smerujúce k tomu, akým spôsobom si vyberal autoservis, ako aj spoločnosť, od ktorej si prenajal náhradné motorové vozidlo, a či sa informoval o dĺžke opravy motorového vozidla, ako aj aké informácie mu boli poskytnuté pri prenájme náhradného motorového vozidla, či zisťoval ceny nájmov u iných poskytovateľov služieb, atď.) považoval súd prvej inštancie bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, keďže poškodeného nemožno zaťažiť v dôsledku poškodenia jeho motorového vozidla nie jeho zavinením ešte aj tým, aby si robil prieskum cien a trvania opráv vozidiel jednotlivých servisov predtým, ako svoje motorové vozidlo umiestni do servisu za účelom opravy. Rovnako to platí aj pri výbere spoločnosti, od ktorej si prenajme náhradné motorové vozidlo. Bez relevancie s predmetom sporu boli otázky žalovaného smerujúce k tomu, či poškodený by mohol dosiahnuť rovnaký komfort využitím taxislužby, resp. či by bolo podľa jeho názoru s ohľadom na počet najazdených kilometrov hospodárnejšie využiť taxislužbu, resp. kedy mu žalobca mal poskytnúť informáciu o možnosti započítať si nárok voči nemu oproti nároku

na poistné plnenie voči žalovanému, ako aj o tom, či považoval výšku denného nájmu

za primeranú. Ku štylizácii otázok, ktoré žalovaný vo svojej neprítomnosti žiadal klásť svedkovi, poukázal súd prvej inštancie na to, že výpoveďou svedka sa majú skúmať skutočnosti, ktoré svedok vnímal svojimi zmyslami, a nie svedkove názory.

9. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému aj zostávajúcu sumu nákladov v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla, ktoré žalovaný od poistného plnenia odpočítal, t. j. spolu sumu 331,20 eur. Z tejto sumy priznal súd prvej inštancie žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 9,5 % (základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania žalovaného bola 4,5 %), a to v zmysle ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to od 27.11.2023, t. j. od nasledujúceho dňa plynúceho

po uplynutí 15 dní odo dňa skončenia prešetrenia poisťnej udalosti (ktoré bolo skončené dňa 10.11.2023) v zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie citujúc ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca bol v spore úspešný v plnom rozsahu, a preto žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie i odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Žalovaný podal odvolanie s odkazom na dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, ktoré vymedzil nesúhlasom so závermi súdu prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozsudku. Odôvodnenie rozsudku považoval za nepresvedčivé, kedy sa v ňom súd prvej inštancie nedokázal vysporiadať so všetkými námietkami žalovaného. Súd prvej inštancie akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcu, bez toho aby ich konfrontoval s argumentmi žalovaného a zároveň nesprávne právne vec posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím prijal nezákonný a právne neudržateľný rozsudok.

13. Súd prvej inštancie podľa žalovaného nesprávne určil rozsah sporných skutočností, keďže v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že medzi stranami sporu nebola spornou doba trvania opravy poškodeného vozidla. Už v prvom procesnom úkone odmietol poskytnúť žalobcovi poisťné plnenie v celom uplatnenom rozsahu vzhľadom na skutočnosť, že časová náročnosť opravy poškodeného vozidla bola v zmysle faktúry č. FS23 105237 ustálená na rozsah 15,6 hodín. Tento údaj sa zhoduje aj s kalkuláciou nákladov na opravu vypracovanou žalovaným v systéme AUDATEX. Bolo zrejmé, že časová náročnosť opravy v danom prípade nepresiahla ani dva pracovné dni. Vzhľadom na to považoval žalovaný za nutné vyvodiť záver, že oprava poškodeného vozidla trvala neprimerane dlho. Preto krátil dobu nájmu náhradného vozidla na 9 dní dôvodne. Za neaplikovateľný považoval žalovaný argument súdu prvej inštancie, že poškodeného nemožno neprimerane zaťažovať tak, aby bol nútený vyhľadávať servis, ktorý mu vozidlo opraví v čo najkratšom čase. Poškodenému predsa uznal dobu opravy v rozsahu 9 dní, t. j. viac ako jeden pracovný týždeň, napriek skutočnosti, že doba opravy bola určená na 15,6 hodín. Ak autoservis poškodenému zadržoval motorové vozidlo za účelom dodania krycieho listu zo strany poisťovne (žalovaného), a predlžoval tak dobu opravy vozidla, zádržné právo bolo realizované neoprávnené. V kontexte s uvedeným žalovaný poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023. Oprava vozidla sa nepredĺžila z toho dôvodu, že každý typ poškodenia si vyžaduje špecifickú opravu s rozdielnym časovým rámcom tak ako to konštatoval súd prvej inštancie. Faktúra č. FS23 105237 presne mapuje rozsah opráv a tento je súladný s kalkuláciou žalovaného. Podľa názoru žalovaného nebolo možné považovať za dátum ukončenia opráv až moment fakturácie danej služby, pretože ten závisí výlučne na rozhodnutí servisu. V prípade ak servis zadržoval vozidlo za účelom dodania krycieho listu a čas opravy vozidla zodpovedá 15,6 hodinám, bolo evidentné, že poškodenému bolo v užívaní vlastného vozidla zabránené protiprávnym konaním opravcu vozidla. Popísaný postup však nie je v príčinnej súvislosti s konaním škodcu, na základe ktorého škoda vznikla. V kontexte uvádzaných skutočností mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s jeho argumentáciou, jeho právne závery obsiahnuté v odôvodnení napádaného rozsudku odrážajú nedostatočnú hodnotiacu úvahu predložených a vykonaných dôkazov. Závery súdu prvej inštancie neboli v súlade s rozhodovacou praxou súdnych autorít, v dôsledku čoho nesie napádaný rozsudok prvky arbitrárnosti.

14. Ďalej žalovaný namietal, že práve okolnosti výberu autoservisu poškodeným, okolnosti týkajúce sa uzavretia zmluvy o prenájme náhradného motorového vozidla, časový odstup medzi poisťnou udalosťou a samotnou opravou poškodeného motorového vozidla, potencionálne prepojenie a spolupráca autoservisu a žalobcu mali byť súdom prvej inštancie vzaté do úvahy, pretože tieto, aj vzhľadom na námietku týkajúcu sa zneužívania povinného zmluvného poistenia žalobcom, boli pre rozhodnutie vo veci kľúčové a nemožno vystačiť len s hypotézou, že by nemali dopad na rozhodnutie súdu vo veci. Je pochopiteľné,

že v konkrétnom prípade poškodený dobe opravy svojho vozidla, ako aj podmienkam nájmu náhradného vozidla nevenoval pozornosť, pretože informácie obsiahnuté na stránkach žalobcu navodili u poškodeného dojem, že ani nemusí. Žalovaný totiž považoval za sporné, či by poškodený toleroval dĺžku opravy jeho vozidla v prípade, keby bol nútený náklady nájmu náhradného vozidla znášať sám. S ohľadom na uvedené bolo preto dôležité skúmať, či bolo účelné a zároveň nutné mať počas opráv

v nájme náhradné vozidlo, pričom náklady nájmu a opráv v konečnom dôsledku uhradí žalovaný z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Navrhovaný výsluch poškodeného, ktorý by ozrejmil popísané skutočnosti a kritériá, na základe ktorých si vybral uvádzaný autoservis, súd prvej inštancie nevykonával, čím znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Za nepostačujúce považoval žalovaný konštatovanie, že inštitút náhradného vozidla má slúžiť k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Súd prvej inštancie však opomenul tú skutočnosť,

že žalobca sa likvidáciou poistných udalostí a nárokov z nich vyplývajúcich zaoberá ako podnikateľský profesionál, kedy jeho predmetom konania je dosiahnutie príjmu z plnenia z povinného zmluvného poistenia, a nie náhrada škody ako taká. V posudzovanej veci tak nejde o ochranu poškodeného ale príjem z podnikania žalobcu. Uplatnený nárok zo strany žalobcu tak bolo potrebné podľa žalovaného posudzovať s ohľadom na podstatu veci v širšom slova zmysle, keďže sa oprávnene domnieva (s ohľadom na počet obdobných sporov),

že na strane žalobcu ide o konanie nepoctivé a v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti poukazoval žalovaný na nález Ústavného súdu ČR spis. zn. IV.ÚS/2043/2014 zo dňa 14.02.2018.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ani nepredložil dôkazy, ktoré by viedli k spochybneniu správnosti skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie. Odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, postoj žalovaného však nemá vecné ani právne opodstatnenie. Súd prvej inštancie sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania a žalobca sa stotožnil so svojím názorom obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V ďalšom žalobca v podstate zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú už v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň absolútne poprel tvrdenia žalovaného o prepojení či spolupráci s autoservisom, ako aj námietku zneužívania povinného zmluvného poistenia. Tieto tvrdenia považoval

za nepravdivé a zavádzajúce. Na rozdiel od žalovaného, nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu s autoservisom a nijakým spôsobom neovplyvňuje dĺžku zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Práve naopak, zo strany poškodeného nešlo o svojvoľný výber autoservisu, keďže oprava bola vykonaná v autoservise, ktorý je zmluvným servisom žalovaného a zároveň autorizovaným servisom garantujúcim kvalitu a rýchlosť opravy, ktorý je vo vzťahu k žalovanému povinný dodržiavať pracovné postupy pre jednotlivé druhy opráv, s ktorými sú spojené špecifické požiadavky na ich trvanie a náročnosť. V prípade, ak by výkon opravy týmto postupom nezodpovedal, žalovaný by nepristúpil v plnej miere k úhrade nákladov spojených s touto opravou, čo sa však v tomto prípade nestalo. Žalovaný si sám protirečí a spochybňuje svoj vlastný postup, keď ohľadom dĺžky trvania vykonávanej opravy nemal nijaké námietky, pričom fakturovanú čiastku autoservisu bez pochybností obratom uhradil a postup autoservisu namietal až v súvislosti s nákladmi na nájom náhradného vozidla. Konkrétny počet dní, po ktoré autoservis vykonával práce na vozidle poškodeného totiž nemusí byť súvislým časovým úsekom, a teda konkrétny počet dní vykonávania opravy nemôže za žiadnych okolností zodpovedať dobe, po ktorú by mal byť oprávnený poškodený užívať náhradné vozidlo, keďže je to v rozpore s jeho účelom. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať na škodu poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poisťovne. V posudzovanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisela výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Na poškodenom, resp. žalobcovi, ani nemôže spočívať dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré nastali mimo ich vplyvu (okolnosti trvania opravy). Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádzalo v autoservise a ktorého dĺžku poškodený nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil. Nie je v záujme poškodeného a ani autoservisu, aby vozidlo poškodeného zotrvalo v servise po dlhšiu dobu, ako je nevyhnutné.

16. Žalovaný odvolaciu repliku nepodal a strany neprodukovali ani ďalšie podania v odvolacom konaní.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP – súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprospech, keď žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 a § 357 písm. m) CSP], preskúmal napadnutý rozsudok súdu

prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v celom rozsahu, t. j. tak vo výroku I., ako aj v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania potvrdil.

18. Vo všeobecnosti odvolací súd zdôrazňuje, že je v zmysle ust. § 380 CSP viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa procesných podmienok, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Z uvedeného princípu neúplnej apelácie vyplýva, že odvolateľ má principiálnu zodpovednosť za obsahové vymedzenie svojho odvolania. Odvolací súd nemôže nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených konkrétnych námietok. Vady týkajúce sa procesných podmienok odvolací súd nezistil.

19. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

20. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

21. Odvolací súd v ďalšom považoval za nevyhnutné vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalovaného formulovanými v jeho opravnom prostriedku, pričom dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

22. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatky v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd vo všeobecnosti zdôrazňuje že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV.ÚS/252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS/50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR spis. zn. II.ÚS/3/1997 zo dňa 19.03.1997 a spis. zn. II.ÚS/251/2003 zo dňa 17.12.2003). Právo na súdnu ochranu teda nemožno zamieňať

s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP vysporiadal s argumentáciou žalovaného v spore, pričom to, že sa so skutkovými a právnymi súdu prvej inštancie žalovaný nestotožnil, nemôže založiť odvolací dôvod či už podľa ust.

§ 365 ods. 1 písm. b) CSP alebo ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Ak zároveň žalovaný namietal odklon súdu prvej inštancie od ustálenej rozhodovacej praxe súdnych autorít (zrejme mal na mysli rozhodovacia prax okresných či odvolacích súdov, keďže neuviedol slovné spojenie „najvyšších súdnych autorít“), odvolací súd konštatuje, že žalovaný žiadnu takúto rozhodovacia prax v odvolaní bližšie neoznačil. S dvoma žalovaným označenými rozhodnutiami sa odvolací súd vysporiadava v ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia.

23. Ak v konkrétnostiach žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nesprávne skonštatoval, že medzi stranami sporu nebola spornou doba trvania opravy vozidla poškodeného, odvolací súd poukazuje na to, že túto konštatáciu súdu prvej inštancie uvedenú v odseku č. 39 odôvodnenia

napadnutého rozsudku treba vnímať v kontexte toho, že išlo o dobu od prevzatia vozidla poškodeného servisom do opravy (17.10.2023) až do momentu završenia jeho opravy (31.10.2023), t. j. dobu 15 dní. Námietky žalovaného spočívali v tom, že túto dobu žalovaný nepovažoval za primeranú s odkazom na výstup zo systému AUDATEX, ktorý používa

pri výpočte nákladov na opravu, ktorým bola určená časová náročnosť opravy na 15,6 hod. Na podklade tohto výstupu zo systému žalovaný určil primeranú dobu opravy vozidla poškodeného na 9 dní a len za takúto dobu považoval nárok žalobcu za dôvodný.

So skutkovou a právnou argumentáciou žalovaného sa však súd prvej inštancie nestotožnil, pričom svoj záver riadne odôvodnil v odseku č. 40 odôvodnenia napadnutého rozsudku (viď popísané dôvody v odseku č. 6 odôvodnenia tohto rozsudku odvolacieho súdu). Ako už bolo vyššie uvedené, nespokojnosť žalovaného s týmto posúdením sporu súdom prvej inštancie nemožno považovať za porušenie jeho práva na spravodlivý proces a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

24. V súvislosti s obranou v spore, ktorú žalovaný v zásade zopakoval v odvolaní, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pre určenie rozhodnej doby účelného nájmu náhradného vozidla, ktorý je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou krytou povinným zmluvným poistením, je potrebné vychádzať z účelu náhradného motorového vozidla, ktorým je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (rozhodnutia Ústavného súdu SR spis. zn. III.ÚS/602/2022, spis. zn. III.ÚS/476/2024 a spis. zn. I.ÚS/291/2025). Pre určenie rozhodnej doby účelného nájmu náhradného vozidla nie je rozhodná akákoľvek doba zotrvania motorového vozidla poškodeného v opravovni, keďže na dĺžku opravy môžu mať vplyv aj ďalšie (s potrebou opravy poškodenia motorového vozidla bezprostredne nesúvisiace) okolnosti, za ktoré škodca nemôže niesť zodpovednosť. Na druhej strane však ani vychádzanie z primeranej dĺžky opravy z technického hľadiska (na čo kládla dôraz práve žalovaná strana) nemožno brať ako jediné určovacie kritérium, pretože toto nemusí (vo všetkých aspektoch) zodpovedať konkrétnym okolnostiam posudzovaného prípadu. Toto kritérium možno ale akceptovať ako určitú referenčnú hodnotu pre posúdenie primeranosti dĺžky doby opravy motorového vozidla, ktorá však v konečnom vyjadrení je/ môže byť v každom individuálnom prípade podmienená ďalšími okolnosťami. Je potrebné zdôrazniť, že sa jedná len o ťažko vopred vypočítateľný enumerát okolností, z ktorých niektoré sú dané objektívne a nemožno ich ovplyvniť (napríklad dni pracovného voľna počas opravy, objektívna nedostupnosť náhradných dielov), niektoré sú objektívne, ale možno ich ovplyvniť za splnenia ďalších podmienok (napríklad vyťaženosť prevádzok opravovne, prípadne disponibilný počet zamestnancov opravovne, ktoré opravovňa môže ovplyvniť buď preferovaním opravy konkrétneho vozidla, ale objektívne iba na úkor opravy iných opravovaných vozidiel, resp. dočasným zvýšením personálnych kapacít, a to vo forme nadčasov, čo taktiež nemožno považovať za dlhodobu udržateľnú stav, prípadne ak samotné obdobie, t. j. či sa nejedná o tzv. dovolenkové obdobie, kedy sú personálne kapacity autoopravovne značne obmedzené) a niektoré možno posúdiť ako výlučne subjektívne (napríklad pochybenia opravovne pri vykonávaní opravy majúce vplyv na jej dĺžku). Z uvedeného je zrejmé, že v tom-ktorom konkrétnom prípade je len veľmi ťažko určiť primeranú dĺžku opravy, ktorá v sebe zahŕňa všetky jej možné podmieňujúce determinanty. Vychádzajúc z premisy, že opravovňa postupuje tak, aby poškodené vozidlo opravila čo najrýchlejšie v rámci svojich kapacít, a táto doba opravy sa výrazne nelíši od primeranej dĺžky opravy vypočítanej z technického hľadiska, možno podľa názoru odvolacieho súdu akceptovať výšku škody, ktorá zodpovedá nájomnému po dobu zotrvania poškodeného vozidla v opravovni. V prípade výrazného rozdielu medzi skutočnou dĺžkou trvania opravy v opravovni a primeranou dĺžkou opravy z technického hľadiska, ktorý by bol spôsobený prevažne subjektívnymi okolnosťami na strane opravovne, však už spomenutú úvahu nebude možné uplatniť.

25. V posudzovanom prípade žalovaný v oznámení o poistnom plnení považoval za primeraný čas opravy dobu 9 dní. Zároveň sa motorové vozidlo poškodeného nachádzalo za účelom opravy poškodení spôsobených pri predmetnej poistnej udalosti nesporne v opravovni odo dňa 17.10.2023 (kedy bolo prevzaté opravovňou k oprave) do 31.10.2023 (deň ukončenia opravy a vydania opraveného vozidla poškodenému), t. j. 15 dní (z toho 11 pracovných). Doba, po ktorú sa nachádzalo motorové vozidlo poškodeného v opravovni (15 dní) svojím rozsahom prekročila žalovaným udávanú primeranú dobu opravy z technického hľadiska

(9 dní) o 6 dní, pričom do obdobia od 17.10.2023 do 31.10.2023 pripadli 4 štandardné dni pracovného pokoja (2 soboty a 2 nedele). Zároveň v spore neboli preukázané žiadne subjektívne okolnosti na strane opravovne, ktoré by podstatne predĺžili trvanie opravy motorového vozidla poškodeného. Naopak opravovňa vykonávajúca opravu vozidla poškodeného (Todos Žilina s. r. o.) sa vyjadрила, že oprava poškodeného vozidla nebola nijako zo strany autoservisu umelo predlžovaná a oprava prebehla v štandardnom režime s ohľadom na vyťaženosť a kapacitu autoservisu, pričom servis považuje opravu za štandardnú a primeranú. Preto vychádzajúc z vyššie uvedenej úvahy bolo možné považovať uvedenú dobu, po ktorú sa nachádzalo motorové vozidlo poškodeného v opravovni, za primeranú času opravy poškodení spôsobených pri predmetnej poistnej udalosti. Potom aj nájom náhradného motorového vozidla po túto dobu bolo možné považovať za účelný a v príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou, resp. zodpovednosťou poisteného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorého je povinný plniť žalovaný. Pri tomto závere odvolací súd (obdobne ako súd prvej inštancie) poukazuje na to, že od poškodeného nemožno spravodlivo požadovať, aby si pred opravou poškodení svojho motorového vozidla, za ktoré zodpovedá poistený z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, robil určitý prieskum trhu a opravu nechal vykonať v opravovni s čo najkratšou predpokladanou dobou trvania opravy, prípadne, aby po odovzdaní svojho motorového vozidla pravidelne kontroloval a urgoval vykonávanie opravárenských prác na jeho motorovom vozidle vo zvolenej opravovni. Na uvedenom (charaktere uplatneného nároku) nemení nič ani skutočnosť, že poškodený pohľadávku na náhradu škody postúpil žalobcovi ako subjektu, ktorý sa týmito prípadmi zaoberá v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Pokiaľ žalovaný v rámci odvolacej argumentácie poukazoval na neoprávnenosť zadržovania vozidla poškodeného opravovňou za účelom dodania krycieho listu a citoval z uznesenia Krajského súdu v Žiline spis. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023, odvolací súd poukazuje na to, že v posudzovanom prípade si žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody do dňa ukončenia opravy vozidla poškodeného, t. j. do dňa 31.10.2023 (v rovnaký deň opravovňa vystavila faktúru za opravu vozidla poškodeného s dátumom dodania služby 31.10.2023 a tohto dňa aj žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vystavil „krycí list“ – oznámenie o poistnom plnení). Žalobca si tak neuplatňoval nárok, ktorý by zodpovedal obdobiu od ukončenia opravy do doručenia krycieho listu poisťovňou opravovni. Preto túto časť odvolacej argumentácie považoval odvolací súd za irelevantnú.

27. Napokon za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalovaného o nevykonaní dokazovania výsluchom poškodeného [§ 365 ods. 1 písm. e) CSP] a s tým súvisiacich nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP]. Súd prvej inštancie podrobne zdôvodnil (v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP), prečo nevykonal žalovaným navrhnutý výsluch poškodeného. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nie je povinný vykonať všetky stranami navrhované dôkazy, keďže je len na jeho úvahe a následnom rozhodnutí, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP). V prípade nevykonania dôkazu je však súd povinný rešpektujúci princípy formálnej logiky v odôvodnení rozhodnutia uviesť dôvody nevykonania dôkazu. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vyčerpávajúco (odsek č. 42 odôvodnenia napadnutého rozsudku) uviedol dôvody nevykonania dôkazu výsluchom poškodeného, s ktorými sa aj odvolací súd v plnej miere stotožňuje. Súd prvej inštancie ani v tejto rovine nezasiahol do práva žalovaného na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP]. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil rozhodujúce skutočnosti potrebné pre rozhodnutie sporu. Odvolací súd zároveň odmieta úvahy žalovaného o indiferentnom konaní poškodeného s ohľadom na skutočnosť, že mu bolo vopred známe, že náklady na prenájom náhradného vozidla nebude znášať on, ale poisťovňa škodcu (žalovaný). V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na účel náhradného motorového vozidla, ktorým je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Pritom stav dočasnej nemožnosti používať svoje vozidlo u poškodeného bol vyvolaný výlučne v spojení s prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo pre zodpovednosť za škodu spôsobenú touto prevádzkou poistené u žalovaného. Ako už bolo vyššie uvedené od poškodeného, ktorý má v dôsledku protiprávneho konania osoby poistenej u žalovaného už narušený bežný spôsob života, nemožno v ďalšom spravodlivo požadovať, aby venoval oprave svojho poškodeného motorového vozidla zvýšené úsilie, ktoré by zodpovedalo vyhľadávaniu autoservisu, ktorý opravu jeho vozidla vykoná v čo najkratšom čase zodpovedajúcim predstávam žalovaného a zároveň vykonanie opravy v tomto autoservise priebežne kontroloval a urgoval. Podnikanie žalobcu samo o sebe nemožno považovať za nepoctivé a v rozpore s dobrými mravmi, ako sa snažil navodiť žalovaný. Pre toto svoje tvrdenie však žalovaný neoznačil žiadne relevantné individuálne skutočnosti a neprodukoval dôkazy. Samotná skutočnosť, že medzi stranami prebiehalo / prebieha väčšie množstvo obdobných sporov takýmto dôkazom nie je. Rovnako žalovaný dostatočne nekonkretizoval svoje úvahy

o účelovom konaní žalobcu v prepojení na autoservisy a nepodoprel ich individuálnymi skutkovými tvrdeniami a relevantnými dôkaznými návrhmi. Pokiaľ žalovaný poukazoval na nález Ústavného súdu ČR spis. zn. IV.ÚS/2043/2017 zo dňa 14.02.2018, odvolací súd poukazuje na to, že v dotknutej veci sa Ústavný súd ČR zaoberal absolútne odlišným skutkovým stavom, ktorý nemožno vzťahovať na podnikanie žalobcu. V danom prípade išlo o konanie spoločnosti v súčinnosti s autoservisom, ktorého výsledkom bola fiktívna pohľadávka, kedy došlo k „umelému“ navyšovaniu reálnych nákladov na vykonanie opravy.

28. V nadväznosti na uvedené, konštatujúc neopodstatnenosť odvolacích námietok žalovaného, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak vo výroku I., ako aj v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania (k tomuto výroku žalovaný neprodukoval žiadne odvolacie námietky, teda napadol ho len ako výrok závislý), ako vecne správny podľa ust.

§ 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keďže žalobca mal v tomto štádiu konania plný úspech. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].